

Byť novým stvorením

Autentickosť a kontakt s mládežou

O. Róbert P. MALONEY, Generálny predstavený
Paríž, Materinec, 1. januára 2001

Veľmi sa mi páči tento krátky verš od proroka Izaiáša:

*"Každé ráno prebúdza mi ucho,
aby som počúval ako učeník.
Pán, Jahve, mi otvoril ucho..."* (Iz 50, 4-5)

Boh sa vždy pokúša o spojenie s nami. Božie slovo sa neustále usiluje zobudiť nás z našich rozptýlení, ale často sme takí, ako si sťažuje Izaiáš: "Počúvame, ale nepočujeme".

Celý Nový zákon, preniknutý Izaiášovými slovami, je výzvou k obráteniu. Nový zákon začína hlasom volajúcim na púšti: "Zmeňte život. Pripravte cestu Pánovi." Keď Ján Krstiteľ predstavuje Ježiša ako hlavnú postavu na javisku Nového Zákona, Ježišovo poslanstvo znie jednoducho a jasne: "Čas sa naplnil a Božie kráľovstvo sa priblížilo, obráťte sa a verte evanjeliu." (Mk 1, 15)

Pri krste a neskoršie pri našich sľuboch sa ponárame do procesu hlbokého obrátenia, o ktorom hovorí Evanjelium. Avšak výzva Nového Zákona byť novým stvorením je trvalá. Je použiteľná na každú etapu nášho rozvoja. Hovorí nám: "Zmeňte svoj spôsob života." Karol Rahner v tomto svetle raz napísal: "Nikto z nás nemôže vojsť do Božieho kráľovstva taký, aký je." V zámere zhrnúť túto tému do celku, chcem vám vnuknúť v nasledovnom texte jednu cestu stáleho obrátenia, ktorú nám navrhuje svätý Vincent.

Stručne ju zhodnotím použitím výrazov súčasného filozofa a teológa Bernarda Lonergana a vyberiem z nich niekoľko praktických záverov.

Hlad a smäd po pravde, cesta stáleho obrátenia

Svätý Vincent napísal svojmu priateľovi Františkovi du Coudray /dü kudré/ 6. novembra 1634: *"jednoduchosť je moja najobľúbenejšia čnosť"*¹. O dvadsať rokov neskôr povedal dcéram kresťanskej lásky: *"Nazývam ju mojím Evanjeliom"*². Len rok pred smrťou povedal členom Misijnej spoločnosti, že všetci majú radi tých, ktorí sú autentickí, hodnoverní, ktorých reč sa zhoduje s tým, čo majú na srdci, skutky ktorých sa zhodujú s tým, čo hovoria³. Svätý Vincent navrhoval túto cestu všetkým skupinám, ktoré založil. Je nám jasné, že túto čnosť mal najradšej.

Dnes nazývame jednoduchosť mnohými menami, ako: prostoduchosť, úprimnosť, priezračnosť, bezúhonnosť, autentickosť, hlad a smäd po pravde alebo veľká láska k pravde. Myslím si, že jednoduchosť je hlavná cesta vedúca k stálemu obráteniu. Toto obrátenie sa prejavuje postupným rastom v nasledovných postojoch:

- Počúvať pravdu, pokorne ju hľadať ako cestovateľ, nemyslieť si však, že ju vlastnime ako majitelia;
- Povedať pravdu (je to ťažká disciplína, predovšetkým keď sa jedná o náš osobný záujem, alebo keď je pravda nepríjemná);
- Svedčiť o pravde, o osobnej hodnovernosti niekoho, ktorého život je zhodný s tým, čo hovorí;
- Praktizovať pravdu skutkami spravodlivosti a lásky;
- Usilovať sa o pravdu úprimnosťou, t. j. čistota úmyslu;

¹ Svätý Vincent, Coste I, str. 284, List č. 188.

² Svätý Vincent, Coste IX, str. 606, Konferencia z 24. 2. 1653: O duchu Spoločnosti.

³ Svätý Vincent, Coste IX, str. 171, Konferencia z 14. 3. 1659: O jednoduchosťi a opatrnosti.

- Žiť v pravde ako služobnice chudobných, mať skromný majetok a deliť sa s tým, čo máme;
- Vyjadriť jasne pravdu, používať jednoduchú a jasnú reč, zvlášť pri vyučovaní a katechizácii.

Askéza autentickosti

Bez askézy jednoduchosť alebo autentickosť nie je možná. Cesta stáleho obrátenia, ktorá vedie k pravosti, obsahuje v sebe cvičenie sa v pozornosti, porozumení, uvažovaní a zodpovednosti. Inými slovami povedané, podľa Bernarda Lonergana, autentickosť spočíva v pozitívnej odpovedi na tzv. "štyri transcendentné pravidlá": 1) byť pozorným, 2) usilovať sa porozumieť, 3) vedieť uvažovať, 4) byť zodpovedným.

Keď sledujeme cestu, ktorá oddeľuje nehodnovnosť od hodnovnosti, stretávame sa s dvomi veľkými nebezpečenstvami:

1. Prvé nebezpečie, ktoré hrozí autentickosti, je predsudok

Všetci máme predsudky. Sú to isté formy klamstiev, ktoré si vytvárame v sebe, aby sme sa ochránili, alebo cítili sebaistejší. Ľudia okolo nás ich zbadajú rýchlejšie ako my: predpojatosť, označenie "etiketami" na liberálov alebo konzervatívcov, pohodlné, ale nepremyslené rozhodnutia, nemeniteľné spôsoby správania. Jedným z najbežnejších predsudkov, ktoré poznám v komunitách, je netolerancia rôznych životných štýlov.

Kolektívny predsudok je rafinovanejší. Nerozoznáme ho ľahko, pretože sa na ňom zúčastňujeme spolu s druhými. Je však veľmi nebezpečný. Je pôvodom nespravodlivých zákonov, prenasledovaní, vojen, zlého zaobchádzania s druhými kvôli rase, pohlaviu, etnickému pôvodu alebo náboženstvu. V klerikálnych kruhoch sa ešte objavujú veľmi silné kolektívne predsudky voči ženám. Sú veľmi ohromujúce v Afrike, Ázii, v niektorých krajinách Európy a dvoch Amerík, ale vyskytujú sa skoro všade.

Najťažšie sa rozpoznáva bežná zaujatosť. Existuje nielen u jednotlivcov a osobitných skupín, ale dotýka sa všetkých. Spočíva na nerozvážnom spôsobe chápania života, ktorý vyhovuje všetkým, a ktorý skoro nikto nepovažuje za celkom nesprávny. Napríklad: počas storočí všetci, vrátane kresťanov, hľadeli na otroctvo ako za niečo dovolené. Väčšina z nás žijeme a zomierame s bežnými predsudkami bez toho, aby sme ich spoznali. Z času na čas prorocké hlasy nám chcú pomôcť zanechať predsudky. Lútujem, že nemôžem podať veľa príkladov zo súčasných bežných predsudkov, pretože ich mám aj ja, ale nevidím ich. Som si však istý, že jedného dňa, iní začudovane pokrúčia hlavou pri spomienke na nás a povedia: "Ako si len také niečo mohli myslieť?"

Aké mám ja predsudky?

2. Druhé veľké nebezpečie je nechať sa unášať prúdom

Málo z tých, ktorí sa rozhodli pre zasvätený život, uvážene chcú byť neautentickými. V modernom svete je veľkým nebezpečím neschopnosť premyslene sa pre niečo rozhodnúť. Nechať sa unášať okolitým prúdom je súčasná forma vlažnosti, čiže ani horúci ani studený. V tomto prípade sa osoba nachádza v neschopnosti usilovať sa o hodnovernosť. Klíše sa po povrchu života, nikdy sa jej nedarí pozorne počúvať, hľadať zmysel existencie, zvažovať alternatívy a pevne sa rozhodnúť.

Nenechávam sa i ja unášať prúdom?

Roviny obrátenia

Úsilie o hodnovernosť a víťazstvo nad predsudkami vyžaduje obrátenie v troch rovinách:

1. Rozumové obrátenie

Podstata spočíva v stave zostať rozumovo bdelym. Nehovorím tu o abstraktných, teoretických intelektuálnych "výpravách". Nie, chcem len povedať, že my musíme žiť svojho ducha; čítať so zmys-

lom pre zdravú kritiku; napríklad, keď meditujeme nad Božím slovom, použiť štyri transcendentné pravidlá: byť pozornými na to, čo sa hovorí; hľadať jeho zmysel; chápať ho vo svetle dobrých komentátorov; uvažovať s konkrétnou otázkou: čo sa od nás žiada; byť zodpovednými; rozhodnúť sa a konať podľa Božieho Slova. Cieľ rozumového obrátenia je PRAVDA.

2. Morálne obrátenie

Podstatou morálneho obrátenia je zmena v kritériu našej voľby: prejsť z osobného zadosťučinenia k hodnotám. V našom živote je rozhodujúce, aby sme si stanovili svoje podstatné hodnoty – čo povrchný človek nikdy neurobí – a na nich postavili svoje úsudky. Cieľom morálnej konverzie je DOBRO.

3. Obrátenie v náboženskom rozmere

Pri tejto konverzii sme vedení konečnou starosťou. Odovzdávame sa Bohu. Pravé obrátenie v náboženskom význame je čistá milosť. Nie my sa zmocňujeme Boha, ale On nás. Cieľom tohto obrátenia je SVÄTOSŤ.

Vo všetkých troch etapách sa pre niečo rozhodujeme a napokon tieto naše rozhodnutia nás formujú. Stávame sa tým, čo si volíme. Keď si volíme pravdu, stávame sa pravdivými. Keď si volíme dobro, stávame sa dobrými. Keď chceme, aby nás ovládala svätosť, stávame sa svätými.

Na ceste k novému stvoreniu

64% obyvateľov sveta má menej ako 25 rokov. Mladí ľudia sú nádejou budúcnosti. Oni sú budúcnosť. Pre nich je autentickosť mimoriadne prítlačivá. Túžia po pravde, hladujú po nej, hoci zároveň odmietajú všetko, čo považujú za jej neprirodzené formy.

Chcem vám teraz navrhnúť niekoľko konkrétnych prostriedkov, pomocou ktorých môžeme osobne a spoločne, v miestnych komu-

nitách, vzrastať v autentickosti. Som presvedčený, že to bude obrovská pomoc v našom úsilí priblížiť sa k mládeži. Toto sú moje sny, ktoré si predstavujem pre nás všetkých:

1. Stať sa rodinou, ktorá sa modlí vrúcne a pekným spôsobom

Začínam s dôrazom na aspekt náboženského obrátenia.

Hovoria ľudia o vincentínskej rodine a o dcérach kresťanskej lásky: "Títo sa vedia modliť!?" Ľudia nás určite poznajú vďaka našim dielam. Meno Vincent de Paul je synonymom diel činnej lásky. Ale vidia nás tiež ako skupinu, ktorá je hlboko zapojená do modlitby? Mladí, ktorí stretávajú vás, dcéry kresťanskej lásky, chcú sa modliť tak ako vy? Sám svätý Vincent bol výnimočným mužom modlitby. Svätá Lujza tiež. Súčasníci rozpoznali v ňom kontemplatívneho muža v činnosti. Veľmi naliehal na rozjímaní, na vernosti v rytme liturgického života Cirkvi a na kvalitnom slávení.

Dúfam, že sa budeme môcť navzájom povzbudzovať v každo-dennej plodnej meditácii, pričom naša spoločná liturgická modlitba sa stane "niečím krásnym pre Boha" a prítiažlivým pre mládež.

Cíti sa mládež medzi nami dobre pri spoločnej modlitbe? Znie im naša modlitba ľubozvučne?

2. Vytvárať formačné programy, prispôbené mládeži

Dúfam, že môžeme byť učiteľmi a vodcami na duchovnej ceste. Ak chceme pomôcť mládeži, aby mala hlbokú účasť na tajomstve Božej lásky, je nanajvýš dôležité, aby sme boli my sami zakorenení hodnoverne a skúsenostne v tomto tajomstve. Naším poslaním je šíriť ho radostne slovami a skutkami.

Formácia zohráva podstatnú úlohu pri pomoci mladým v ich ponáraní sa do radostnej zvesti o živom Bohu, ktorý žije v nás, pôsobí medzi nami a osobitne miluje chudobných. Dobrá formácia si vyžaduje namáhavú prácu tvorivosti, prípravu prítiažlivých materiálov, ktoré pomôžu mládeži formovať sa. Je potrebné robiť

širokú distribúciu týchto materiálov, aby sme zachytili milióny mladých ľudí, ktorí sú smädní po pravde.

Máme pripravené dobré programy pre mladých v našich školách, farnostiach a spoločenských centrách, kde pracujeme? Objasnili sme pedagogiu duchovnej skúsenosti? Môžeme im odovzdať našu lásku k pravde a viesť ich v hľadaní autenticity?

3. Formovať mládežnícke skupiny a ponúknuť mládeži možnosti spolupráce s nami v službe chudobným

Existuje nejaká oblasť spoločnosti, na ktorú by sa Pápež Ján Pavol II. zameral viac ako na mládež? Počas týchto posledných rokov neprestajne hovoril o novom tisícročí a mládeži. Mladí sú tretím tisícročím; im patrí. Ak má byť Cirkev v tomto tisícročí úplne živá, bude takou preto, lebo prijme svoju energiu od hlboko veriacich mladých ľudí. Oni budú evanjelizátormi budúcnosti a služobníkmi chudobných. Väčšina z nás, ktorí sme tu, nepokročíme ďaleko do tretieho tisícročia. Ak sú štatistiky presné, väčšina z nás neprežije jej druhé desaťročie. Ale dnešná mládež bude živá a plná sily dlho po nás. Preto sa domnievam, že najdôležitejší apoštolský cieľ pre dnešnú Cirkev je ísť v ústrety mládeži a ponúknuť im dynamickú kresťanskú formáciu. Máme im darovať úžasný dar. Musíme im ho odovzdať radostne a veľkodušne.

Prítomnosť dvoch miliónov mladých ľudí na Svetovom dni mládeže v Ríme v auguste minulého roku bola uchvacujúca. Sme aktívne zapojení do formácie mládežníckych skupín? Ceníme si tak vysoko pravdu našej charizmy, že sa chceme s nimi o ňu podeliť?

4. Ponúknuť mládeži možnosť služby v iných krajinách

Žijeme v medzinárodnom spoločenstve. Sme ovplyvňovaní každodennými udalosťami prichádzajúcimi zovšadiaľ. Ak je yen slabý, burza v New Yorku klesá. Ak došlo k násiliu v Strednej Amerike, počet ľudí bez dokladov v Los Angeles očividne stúpane.

Ak je revolúcia v afrických štátoch, hovoriacich po francúzsky, v uliciach Paríža vidno viac utečencov. Chcel by som, aby ste pomohli mladým vidieť ťažkú situáciu chudobných vo svete. Skoro pred štvrt' storočím, v dobe, kedy väčšina ľudí zomierala v mladom veku, svätý Vincent založil skupiny laikov a dve medzinárodné komunity, ktoré sa rýchle rozšírili z Francúzska do Poľska, Talianska, Alžírsku, na Madagaskar, do Írska, Škótska, na Hbridské a Orknejské ostrovy.

Ponúkame mládeži možnosti záväzku na dva, tri, štyri alebo päť rokov na misiách v iných krajinách? Povzbudzujeme ich, aby boli konkrétnym spôsobom pravdiví voči svojim túžbam, slobodní k odhodlaniu vystaviť sa riziku, aby vedeli prijať dočasné alebo trvalé záväzky? Horí v našom srdci pravda nášho misionárskeho povolania takým spôsobom, že ju nadšene odovzdávame druhým?

Drahé sestry, na záver tejto prednášky vám chcem položiť ešte jednu otázku: môžeme odovzdať mládeži našu lásku k pravde, lásku k Ježišovi, k spravodlivosti, k chudobným? Môžeme im odovzdať naše vlastné presvedčenie, ktoré sme nadobudli z úvah svätého Vincenta a svätej Lujzy o kríži, že život prináša so sebou "vášeň", schopnosť trpieť pre spravodlivosť, trpieť spolu s tými, ktorých máme radi, predovšetkým s chudobnými?

Ako dcéry kresťanskej lásky máte mladým ľuďom odovzdať úžasný sen. Sen, ktorému veríte. Pomôžte im snívať o Božom kráľovstve, kráľovstve pravdy, kde chudobní budú mať privilegované miesto. Pracujte potom s nimi na budovaní základov, ktoré urobia z ich snov skutočnosť.

Otec Róbert P. MALONEY, CM
Generálny predstavený

Obežník Matky Juany ELIZONDO

(1. január 2001)

Všetkým dcéram kresťanskej lásky

Moje drahé sestry:

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s nami!

V týchto vianočných dňoch stáva sa Materíneec miestom stretnutia všetkých dcér kresťanskej lásky, a to vďaka posolstvám, ktoré prichádzajú poštou alebo inými komunikačnými prostriedkami zo všetkých lokalít piatich kontinentov, zovšadiaľ, kde je Spoločnosť zastúpená.

V tomto množstve listov stretávajú sa sestry - symbolickým spôsobom - z tých najrôznejších a najvzdialenejších miest. Je to výraz veľkej rozmanitosti v jednote, jednej charizmy a sesterskej lásky. Z celého srdca Vám ďakujem za možnosť prejsť celou Spoločnosťou prostredníctvom korešpondencie a vyvolať si toľko pekných spomienok z mojich návštev v mnohých provinciách.

Čítanie Vašich listov je pravým duchovným čítaním, pretože Pán je v nich prítomný. Väčšina Vašich listov obsahuje radosť zo služby, zo sesterského života, z túžby byť vernými svojmu povolaniu. Nechýbajú v nich však ani bolesti, tým viac, ak sú osobné, rodinné alebo iné, ako aj ťažkosti rôzneho druhu. Toto všetko vytvára kyticu uvitú z mnohých druhov kvetov, ktorú kladiem pred Božie Dieťa a prosím ho, aby použil na každú situáciu potrebný liek, silu,

útechu a radosť. Žime naplnené dôverou v lásku Toho, ktorý *"sa stal človek a prebýval medzi nami"* (Jn 1, 14), aby nás spasil. Boh, ktorý sa stal človekom a ktorý zo skúsenosti pozná naše potreby, nám môže pomôcť lepšie, ako ktokoľvek z ľudí.

Rok Veľkého Jubilea sa chýli ku koncu, ale všetky milosti a požehnaní, ktoré nám priniesol, sa nekončia. Dobré predsavzatia zostávajú pevné a dvere, ktoré sme s takým nadšením na začiatku roka otvorili k radosti, obráteniu, zmiereniu a pre chudobných, zostávajú otvorené a prijímajúce.

Keďže nemôžeme citovať všetky početné veľké udalosti, ktoré sme prežili počas roka, spomeňme si aspoň tie, ktoré sa týkajú nás: stretnutie vizitátoriek v Ríme v mesiaci máji, ktoré umožnilo všetkým predstaviteľkám Spoločnosti získať spoločné jubilejné odpustky v bazilike Panny Márie Snežnej; stretnutie mládeže, ktorá je vedená kňazmi Misijnej spoločnosti a dcérami kresťanskej lásky v mesiaci auguste; blahorečenie pápeža Jána XXIII, na príhovor ktorého bola zázračne uzdravená sestra Catalina Capitani, dcéra kresťanskej lásky; svätorečenie blahoslaveného Františka Régis Kleta a 119 čínskych mučeníkov. Pri tejto príležitosti sme mohli zažiť veľkú radosť, ktorá nám bola odopieraná počas 50 rokov, avšak opatrnosť mi nedovoľuje opísať ju otvorene v tomto liste.

Duch Svätý, ktorý vedie Spoločnosť, nás tento rok obdaroval ešte ďalším darom; tak to vyjadrujú Vaše listy. Cestami, ktoré sám zvolil, nás viedol k tejto úžasnej práci prehlbovania Konštitúcií, ktorú práve uskutočňujete a ktorá nám pomáha objaviť veľké bohatstvo v nich skryté. Zároveň nás vyzývajú k prispôbeniu nášho života k ich obsahu. Toto štúdium nás pripravuje na domáce zhromaždenia, ktoré sa začnú koncom roka a ktoré budú tiež milostivým časom.

Z dôležitých správ, týkajúcich sa našej "rodiny", s radosťou Vám oznamujem, že v prvých dvoch týždňoch decembra sme privítali medzi sebou komisiu poverenú revíziou Smerníc pre počiatočnú formáciu, ktoré budú čoskoro vydané. Komisia, zložená zo sestry Clementiny Alvarez z provincie Gijon (Španielsko), sestry

Antoinette-Marie Hance z provincie Lille (Francúzsko) a sestry Mary Frances Hildenberger z provincie Emmitsburg (USA), pracovala intenzívne a zodpovedne.

V súčasnosti do Materinca prišli: sestra Soledad Garcia z provincie Pamplona (Španielsko), sestra Felicia Mazzola z provincie Evansville (USA) a sestra Marcia Simoes da Rocha z provincie Belo Horizonte (Brazília), aby uviedli do pohybu činnosť Finančnej komisie, ktorá bude mať za úlohu pomáhať Generálnej ekonómke v plnení jej rozsiahleho poslania.

Do Vašich modlitieb zverujem všetky tieto dôležité práce, od ktorých závisí dobrý chod Spoločnosti, ako aj stretnutie otcov direktorov, ktoré sa uskutoční v mesiaci júli.

Prajem Vám, aby rok 2001 bol rokom pokoja na všetkých rovinách. Nech každá z nás tam, kde sa nachádzame a pri osobách, s ktorými žijeme, je tvorkyňou pokoja a tak týmto spôsobom budeme môcť spoločne rozsievať nádej a vyžarovať radosť, ktorú súčasný svet naliehavo potrebuje.

So sesterským pozdravom

Sestra Juana ELIZONDO
Generálna predstavená

Konštitúcie

Otec Fernando QUINTANO
Generálny direktor

Úvod

Pred niekoľkými mesiacmi celá Spoločnosť bola vyzvaná vydať sa na cestu, ktorá povedie ku Generálnemu zhromaždeniu 2003. Za cieľ si určila revíziu Konštitúcií vo svetle inkulturácie.

Táto úloha, do ktorej sa pustila Spoločnosť, je dôležitá, delikátna a vôbec nie ľahká na vykonanie. Stačí pripomenúť, koľko času a námahy stálo ich vypracovanie. Táto práca začala v roku 1968 a predĺžila sa až do ich schválenia 2. februára 1983.

Predvídaný čas na revíziu je tiež dlhý: skoro tri roky. V mnohých listoch, ktoré som dostal na Vianoce, sestry sa uspokojivo vyjadrovali o navrhovanej metóde a jej uvádzaní do praxe v jednotlivých komunitách.

Úvahy, ktoré vám navrhujem dnes, sú v súlade s niektorými výrazmi, použitými v tejto pracovnej pomôcke: Konštitúcie sú poklad, ktorý treba zachovať, vzácny dar Ducha Svätého, dedičstvo, ktoré Boh vložil do našich rúk, aby sme ho dobre spravovali a zúrodňovali. Hovorme teda o dôležitosti Konštitúcií v živote a poslaní dcér kresťanskej lásky. Čím viac si budete uvedomovať, čo sú Konštitúcie a čo znamenajú, tým viac bude vzrastať nadšenie a zodpovednosť, s ktorými sa podujmete na túto úlohu.

Niekoľko myšlienok svätého Vincenta

Medzi konferenciami, ktoré podal svätý Vincent prvým sestrám, je niekoľko takých, ktorých témou je vysvetlenie a plnenie Pravidiel.

Komunity, ktoré slúžili chudobným vo farnostiach, nemocniciach, sirotincoch, pri galejníkoch a inde, mali svoje Zvláštne pravidlá. Ich cieľom bolo zachovať jednotu v komunitách, zaistiť službu chudobným a určiť spôsob jej realizácie.

Avšak početnejšie sú konferencie, ktoré sa týkajú Všeobecných pravidiel. Sv. Vincent sa venoval ich vysvetľovaniu v rokoch 1655 - 1658. Mnohé pravidlá sú súčasťou Všeobecných pravidiel. Pripomeňme si niektoré výrazy, ktoré používali Zakladatelia a niektoré sestry, keď hovorili o Pravidlách a ktoré môžu byť použiteľné aj na dnešné Konštitúcie. Keď sa sv. Vincent pýtal sestier na ich názor na Pravidlá, odpovedali: *"je to cesta, ktorou máme dôjsť k dokonalosti, ktorú Boh žiada od nás"; "sú cestou, po ktorej sa dostaneme do neba"*,¹ Svätý Vincent rozvinul ich myšlienky a dodal: *"Vaše Pravidlá sa v prvom rade zhodujú s Evanjeliom"*.² *"Sú to chodníčky, ktorými vás chce Pán Boh viesť", "je to od Boha vám vyznačená cesta"*.³

Niektoré sestry sa domnievali, že rehoľný stav je náročnejší a dokonalejší ako život v Spoločnosti. Sv. Vincent odpovedá, že: *"(vaše pravidlá) sa zhodujú s Evanjeliom. Obsahujú všetko, čo najdokonalejšie učil božský Spasiteľ..."*⁴. Dvakrát opakuje sestrám slová vtedajšieho pápeža Klementa VIII.: *"Keď mi predstavia rehoľníka, ktorý zachovával pravidlá, netreba mi vidieť zázraky, aby som ho vyhlásil za svätého; stačí mi, keď mi dokážu, že ich skutočne zachovával, a zapíšem ho do zoznamu svätcov."*⁵ *"Sú od Boha a smerujú k Bohu."* *"Áno, milé sestry, ich zachovávaním môžete dôjsť svätosti bez toho, aby ste sa stali karmelitánkami; vo svojom povolani môžete sa stať dokonalými."*⁶ *"Ak budete verne žiť v duchu svojich pravidiel, stanete sa všetky dobrými kresťankami."*⁷

¹ Svätý Vincent, Coste IX, str. 310: Konferencia z 30. mája 1647.

² Id. str. 314.

³ Id. str. 316.

⁴ Id. str. 314.

⁵ Svätý Vincent, Coste IX., str. 468: Konferencia z 19. 9. 1649; por. IX., str 316: Konferencia z 30. 5. 1647.

⁶ Svätý Vincent, Coste X., str. 109-110: Konferencia z 29. septembra 1655.

⁷ Svätý Vincent, Coste IX., str. 127: Konferencia zo 14. júna 1643.

Vincent'ský evanjeliový zámer dcér kresťanskej lásky

Pri téme Konštitúcie používajú niektorí súčasní teológovia podobné výrazy ako svätý Vincent.⁸ Konštitúcie obsahujú duchovné dedičstvo kongregácie, t. j. charizmu zakladateľov, spiritualitu, poslanie, zdravé tradície.

Konštitúcie nie sú Evanjeliom. Preto im nemôžeme pripisovať božie vnuknutie ako pri Svätom Písme. Podľa svätého Vincenta sú však *"súhrn Evanjelia prispôbený čo najvhodnejšie pre naše zjednotenie s Ježišom Kristom a ako odpoveď na jeho úmysly"*.⁹ Obsahujú vlastný a originálny spôsob, akým zakladatelia čítali a chápali Evanjelium a ktorý skonkretizovali do životného programu nasledovania Krista v Spoločnosti.

Originalitou a hlavným jadrom Konštitúcií je tento osobitný spôsob pohľadu a nasledovania Krista, ktorý Duch Svätý vnukol našim zakladateľom. *"Pravidlom dcér kresťanskej lásky je Kristus. Zaväzujú sa napodobňovať ho tak, ako to zjavuje Písmo a ako ho objavujú Zakladatelia: adorátor Otca, služobník jeho úmyslu lásky, evanjelizátor chudobných."*¹⁰ Mohli by sme teda potvrdiť, že obsahom ostatných čísiel konštitúcií je len rozšírenie a vyjadrenie konkrétneho spôsobu nasledovania Krista dcérkami kresťanskej lásky.

Pri predstavení pečate Spoločnosti je v Konštitúciách pridané: *Láska Ježiša Krista ukrižovaného, ktorá oživuje a rozpaľuje srdce dcéry kresťanskej lásky, pobáda ju bežať do služby pri všetkých ľudských biedach."* Svätý Vincent nazýva sestry "apoštolkami lásky", pretože svojím spôsobom života a poslania sú povolané napodobňovať Kristovu lásku: Spoločnosť *"je založená na to, aby ctila veľkú lásku Ježiša Krista"*.¹¹

⁸ por. Severino María Alonso, *Rehoľný život*, Madrid, November 1999, str. 386-387. M. Dies Presa, Konštitúcie, str. 19-31. Publikácie Claretianas, Madrid.

⁹ *Svätý Vincent*, Coste XII., str. 129: Konferencia zo 14. februára 1659.

¹⁰ K 1.5.

¹¹ *Svätý Vincent*, Coste X., str. 113: Konferencia z 29. septembra 1655.

Ako uvedú sestry do praxe tento spôsob nasledovania Krista? Svätý Vincent odpovedá: *"Máte slúžiť chudobným chorým duševne a telesne, aby ste tak ctili veľkú lásku Ježiša Krista."*¹² Tento spôsob chápania Krista a pokračovania v jeho misii dal formu celej knihe Konštitúcií. Toto vytvára súvislosť medzi všetkými kapitolami: umožňuje logickú stabilitu a organizáciu všetkých častí; k tomu smeruje duchovný život, komunita, formácia, správa, diela, atď. Kódex kánonického práva hovorí: *"Rehoľníci majú nasledovanie Krista, predložené v evanjeliu a vyjadrené v stanovách vlastného inštitútu, pokladať za najvyššie pravidlo života."*¹³

Prečo? Lebo nasledovanie Krista, ku ktorému sme povolaní, sa neuskutočňuje abstraktným spôsobom. Dcéry kresťanskej lásky konkretizujú toto nasledovanie životným programom, inšpirovaný zakladateľom Duchom Svätým. Keď žiadajú o vstup do seminára, je to preto, lebo chcú žiť evanjeliovo - vincentský ideál *"podľa Konštitúcií"*¹⁴ a svoj úplný dar Pánovi potvrdzujú sľubmi *"ako to definujú Konštitúcie"*.¹⁵

Z obsahu a formulácie Konštitúcií môžeme súvisle porozumieť, že Spoločnosť má svoju vlastnú identitu v Cirkvi. Táto identita je chápaná a vyjadrená vincentsko – evanjeliovou duchovnosťou, spoločným sesterským životom vzhľadom k poslaniu a spôsobom vykonávania správy. Všetko toto má prispievať k lepšej službe Kristovi v chudobných, pretože to tvorí osnovu života dcér kresťanskej lásky.¹⁶ Použitie všetkých prvkov tvoriacich ich identitu dáva zrod vlastnému životnému štýlu, ktorý je len vonkajším prejavom vlastného ducha a cieľa, charakterizujúci ich v Cirkvi.

Môžeme utvoriť záver, že Konštitúcie majú byť základnou knihou spirituality dcér kresťanskej lásky a z toho dôvodu aj ich

¹² Svätý Vincent, Coste X., str. 115: Konferencia z 29. septembra 1655.

¹³ Kódex kánonického práva, kán. 662.

¹⁴ K 3.9.

¹⁵ por. K 1.5; 1.13; 2.4.

¹⁶ por. K 2.9.

knihou modlitby. Navrhovaná metóda k revízii Konštitúcií bude mať úspech vtedy, keď po štúdiu, úvahe a revízii života vnukne nám myšlienku modliť sa z nich. Konštitúcie sa modlitbou začlenia do života. Vďaka týmto textom Duch Svätý sa nás dotýka, povzbudzuje nás a vyvoláva pocity chvály, vďaky, prosby o odpustenie a vzrastajúcej vernosti k plneniu Božej vôle, vyjadrenej Konštitúciami.

Nie je nadnesené tvrdenie, že súčasné Konštitúcie majú pre dcéry kresťanskej lásky väčšiu hodnotu ako spisy zakladateľov, pretože charizma, ktorú vnukol Duch Svätý svätému Vincentovi a svätej Lujze – čo tvorí dedičstvo Spoločnosti – sa zosobnila a prijala formu inštitúcie v duchovnom a kultúrnom kontexte 17. storočia vo Francúzsku. Od tejto doby sa tento kontext zmenil. Súčasnú konštitúcie nielen že si zachovali vernosť a vnuknutie zakladateľov, ale obohatili aj Všeobecné pravidlá a Pravidlá z r. 1954 o prínos z novej biblickej exegézy a z pokroku v duchovnej a morálnej teológii. Spisy zakladateľov a Všeobecné pravidlá sú naďalej prameňom inšpirácie, ku ktorému sa treba stále vracieť. Avšak súčasné Konštitúcie – dúfame, že aj tie, ktoré budú obnovené – obsahujú tento prvotný plán zakladateľov, prispôsobený dnešku.

Boli vydané s úsilím o ideál, to znamená, "čím sa má stať" Spoločnosť. Skutočnosť je niekedy odlišná. Nech je tomu už akokoľvek, Konštitúcie musia predstavovať jasne a náročne evanjeliovincentický ideál, aby boli pre všetky dcéry kresťanskej lásky magnetickou prítiažlivou silou.

Prečo je potrebná revízia Konštitúcií?

Spoločnosť má veľmi dobré Konštitúcie. Vzhľadom k tomuto presvedčeniu väčšiny dcér kresťanskej lásky a obsahu predchádzajúceho odstavca, niektoré sestry sa pýtajú: Prečo je teda potrebná ich revízia? Naša Matka zodpovedala na túto otázku na začiatku stretnutia vizitátoriek v Ríme, v máji minulého roku:

"Každé obdobie dejín Spoločnosti si vyžadovalo oživenie charizmy a ducha k lepšiemu splneniu jej poslania podľa toho, ako si

*to vyžadovali časové okolnosti. Počas dlhých rokov, dokonca storočí, potreba oživenia, i keď stále prítomná, si vyžadovala nie veľmi zrýchlený rytmus, pretože taký bol rytmus vývoja života vo všeobecnosti. Dnes nám skúsenosť hovorí, že zrýchlený vývoj času nás núti byť bystrými k následnému konaniu, aby si charisma zachovala svoju pôvodnú hodnotu."*¹⁷

Súčasnú Konštitúciu sú otvorené k revízii. Aj keď sú výborné, sú ľudským dielom a ako také, je možné zlepšovať ich. Na viacerých miestach spomínajú pozornosť, s akou sa má venovať Spoločnosť "semenu Slova" nachádzajúcemu sa v rozličných kultúrach; potrebnú mobilitu k odpovedi na volanie doby; pozornosť k sociálno-kultúrnym realitám národov; stále obnovovanú pohotovosť na znamenia čias, atď.¹⁸

Témou posledného generálneho zhromaždenia bola "inkultúrácia charizmy vo svete, ktorý sa mení" a týkala sa predovšetkým dvoch aspektov: životného štýlu blízkeho chudobným a komunitného života pre misiu. Ale charisma Spoločnosti zahŕňa ďalšie prvky. Preto je logické, že na konci zhromaždenia sa prijali "návrhy", ktoré dovoľujú revíziu Konštitúcií vo svetle inkultúrácie.

Schválenie tohto návrhu neznamena, že súčasné Konštitúcie už nie sú platné. Predpokladá sa, že tento návrh bol motivovaný novými hodnotami a cíteniami, ktoré vyšli z rýchlych a hlbokých zmien kultúr. Konštitúcie sa ujímajú zmien a obohacujú sa z nich. Tento návrh je zároveň potvrdený potrebou opätovného uplatnenia a väčšieho zosilnenia určitých aspektov charizmy, ktoré sú ohrozené protihodnotami dnešnej kultúry. Názov pracovnej pomôcky už vyjadruje zámer, ktorý si kladie Spoločnosť: "*Revízia k oživeniu*".

¹⁷ *Ozveny Spoločnosti*, júl – august 2000, orig. str. 261-262 = preklad str 24-25.

¹⁸ por. K 2.10; 1.9; 2.9; 1.8; 1.3.

Dve kritéria, ktoré nesmú chýbať pri revízii Konštitúcií

Tieto dve kritéria majú byť tie, ktoré II. vatikánsky koncil označil pri obnove zasväteného života a konštitúcií jednotlivých kongregácií v Cirkvi: návrat k prvotnému duchu a zároveň prispôsobenie zmeneným časovým podmienkam.¹⁹

Tieto dve kritéria treba zvažovať spoločne. Keby sme mali len prvé kritérium, odvolávali by sme sa na archeológiu, napodobňovali by sme len minulosť a ustrnuli v nej. Keby sme si všímali len druhé kritérium, boli by sme vydaní napospas zmenám a módam, s nebezpečenstvom odbočenia z cesty a straty alebo zoslabenia vlastnej identity.

Súčasnú Konštitúciu Spoločnosti boli schválené 2. februára 1983. Toto schválenie znamená, že Cirkev uznáva dosiahnutie týchto dvoch cieľov žiadaných koncilom. Dcéry kresťanskej lásky môžu si byť isté, že ich zachovávaním budú verné tomu, čo Boh žiada dnes od Spoločnosti. Touto cestou môžu dôjsť k dokonalosti, a napokon k svätosti.

Keď svätý Vincent hovoril sestrám o dôvodoch, pre ktoré majú byť verné v zachovávaní Pravidiel, povedal: *"Nevynašli vám ich ľudia; boli zostavené z božieho vnuknutia... Napokon boli aj cirkevne schválené, čo je neklamným znakom, že pochádzajú od Pána Boha, ako sme si to už povedali"*.²⁰

Dúfame, že zmeny, zavedené na záver revízie, dostanú schválenie Cirkvi. Bude to znamenať uznanie a záruku, že tieto zmeny budú vykonané vo vernosti pôvodnému duchu a požiadavkám našej doby.

¹⁹ por. Dekrét *Perfectae Caritatis*, 2; *Ecclesiae Sanctae* II, 6.

²⁰ Svätý Vincent, Coste X., str 110: Konferencia z 29. septembra 1655.

Z á v e r

Keď spoznáme dôležitosť zvereného predmetu, pristúpime k úlohe so záujmom a zodpovednosťou. Revízia Konštitúcií vo svetle inkulturácie je najdôležitejšia úloha, ktorú si Spoločnosť stanovuje vykonať v priebehu budúcich troch rokov.

Predtým, ako sa navrhnú prípadné zmeny, treba dobre poznať súčasné Konštitúcie a osvojiť si ich. Zároveň je potrebné vedieť rozlíšiť súčasné kultúrne hodnoty, ktoré by ich mohli obohatiť a vidieť, ako možno utvrdiť a posilniť podstatné prvky identity Spoločnosti, ktoré sú ohrozené protihodnotami tejto kultúry.

Predtým je však nevyhnutná jedna podmienka: treba, aby ste si boli vedomé dôležitosť Konštitúcií ako základného nástroja obnovy života a poslania dcér kresťanskej lásky. Od určenej dôležitosť vyprýšti záujem a elán, s akými sa bude každá sestra cítiť povolaná k revízii pre oživenie, za ktoré je tiež spoluzodpovedná.

Otec Fernando QUINTANO
Generálny direktor

Aktuality z provincií

Provincia Marseille (Francúzsko)

***Návšteva Matky Juany Elizondo
v Montolieu***

(od 11. – 15. júla 2000)

Jedna sestra z komunity

Utorok, 11. júla 2000

Dnes večer je všetko pripravené na príchod našej Matky. Už ráno k nám prišla sestra Giffard /žifár/, generálna radkyňa so sestrou Christiane, našou vizitátorkou.

Vlak z Paríža prichádza o 17.15h. Sestra Margaréta a sestra Christiane Galdi idú im v ústrety na stanicu.

18.15h: Auto sestry Christiane prechádza bránou. Víťame našu Matku, v sprievode sestry Remonato, generálnej asistentky a sestry Giffard, generálnej radkyne pre francúzsky hovoriace provincie. Zvon ohlasuje príchod našich významných návštevníčok.

Keď Matka vstupuje do haly, celá komunita s nadšením tleska.

Po odložení batožiny do izieb sa všetci zišli v kaplnke na rozjímanie a večerné chvály.

Farebné obrusy na stoloch dávajú radostný tón večeri.

Po nej sme sa zišli v komunitnej miestnosti k privítaniu. Pieseň "*Nech sa veselia tí, ktorých si stvoril...*" sa radostne ozýva. Po nej sestra Margaréta predstaví komunitu podľa jednotlivých služieb:

- zdravotné sestry "v stave pacientiek" sú tu početné;

- sestry podomovej služby, zvyknuté na život na vzduchu, nie ľahko si zvykajúce na náš, trochu "kláštorný" život". Hoci v Montolieu sú rozsiahle plochy zelene, zostávame za múrmi "kláštora". Pre sestry naučené na ulice alebo cesty v aute "2CV" (pozn. prekl. starý typ auta s dvojtaktným motorom), je to trochu ťažšie.
- Sestry z farností, ktoré často vykonávali funkciu "kaplánov";
- Sestry, ktoré pracovali pri deťoch a ktoré nestarnú;
- Sestry z domovov dôchodcov, veľmi vzácne v Montolieu vďaka ich dlhoročnej skúsenosti z práce pri staroch;
- Učiteľky, tzv. "pedagogičky", len dve alebo tri. Tu sú vzácne vo svojom odbore.

Všetky tu dokončujeme svoju svätosť a modlíme sa na úmysly sestier, ktoré sú ešte v apoštolskej misii vo svete.

Streda, 12. júla 2000.

Slávnostné ranné chvály s celou komunitou. Po raňajkách navštíví naša Matka a predstavení obnovené poschodia.

O 9.30h slávi náš Otec biskup spolu s Ocom Flourens /flúrëns/ svätú omšu (sestry pekne spievajú); po nej sa stretáva s našou Generálnou predstavenou. Stretnutie je veľmi sympatické. Po ňom nasleduje návšteva nemocničiek, naša Matka sa krátko zastaví a osloví každú sestru. Je to okamih šťastia; niektoré sestry plačú od radosti.

O 12.30h sa schádzame do kaplnky na spytovanie svedomia, potom ideme do jedálne, kde si pochvaľujeme výborne pripravený obed. Atmosféra je radostná. Zdá sa, že nebo zostúpilo na Montolieu!

O 13.45h – stretnutie v komunitnej miestnosti na rekreácii. Naším milým hosťom sme pripravili "serenádu starých piesní": celá sála sa pridáva a spieva z celého srdca piesne z ich mladosti!

Sestra Mária Genovéva Arnould /arnúld/ číta s predstieranou vážnosťou "*Slzu svätého Vincenta*" od básnika Františka Coppée /kopé/. Za ňou nasleduje "domáca" konferencia pre sestry z Montolieu

O vytrvalosti v povolání. Známe výrazy nášho Zakladateľa sú v nej humorne zladené; nepatrné chyby komunity sú v nej obrátené na žart. Naša Matka sa veľmi smeje. Táto príjemná chvíľa bola ukončená piesňou "*Dedinské devy*" a ponukou mandľových zákuskov s polevou (pozn. prekl.: špecialita južného Francúzska, v Aix-en-Provence). Spoločný sesterský život je dobrá vec. V podobných chvíľach ho prežívame intenzívne.

O 17.30h – stavebná porada s našou Matkou a stavbármi, ktorí pracovali na rekonštrukcii; tešia sa, že sa môžu s ňou stretnúť. Stretnutie sa ukončilo chutnými hriankami a pohárom šumivého bieleho vína z Limoux...Ukončenie týchto prác treba dobre "zavlažiť".

Stretávame sa v kaplnke.

Sestra Margaréta potom premietne našej Matke veľmi peknú kazetu: "Zvieratá a hudba".

Ďakujeme ti, Pane, za tento úžasný deň.

Štvrtok, 13. júla 2000

Naša Matka prijíma sestry, ktoré sa chcú s ňou stretnúť, pred svätou omšou, na ktorej spievame, ako sa patrí (ako vždy!) Po modlitbe aj zamestnanci zdravia našich Predstavených pri vrátnici; i toto stretnutie je veľmi srdečné.

Po obede nás Matka zavedie na koniec sveta. Jej nádherný výklad nám približuje súčasný stav Spoločnosti. Niektoré krajiny (i naša) nemajú povolania, ale inde prekvitajú. Spoločnosť nie je ešte na sklonku života! Mení len vzhľad podľa pohybu spoločností. Veľmi sa zaujímate o všetko a chceli by sme ju ešte dlho počúvať. Priniesla nám hlboký dych nádeje. Naše poslanie v Spoločnosti a vo všeobecnej Cirkvi postavila vysoko. Naša úloha? Modlitba, modlitba!

Spoločenstvo svätých nie je zbytočné slovo. Svet potrebuje duše, ktoré sa modlia. Vďaka, Bože, za toto obohacujúce, materské a dôverné stretnutie.

Potom naši Predstavení odišli do **Trèbes** /tréb/, kde boli radostne privítaní našimi sestrami v ich dome.

Napokon, návšteva historickej časti mesta Carcassonne /karkason/ a nemocnice, kde sa nachádza naša najstaršia, 98-ročná sestra...

Vracajú sa neskoro večer...

Piatok, 14. júla 2000

Vonku nie je pekné počasie. Sestry z **Blan** prišli odviezť našu Generálnu Predstavenú do svojho domu. Vrátila sa večer o 21h. Nechali sme ju odpočinúť si.

Sobota, 15. júla 200

Prečo sa musia dobré veci skončiť? Dnes dopoludnia sa lúčime s Matkou Elizondo.

Po ranných chválach a raňajkách navštevuje exercičnú budovu, kde plní úlohu hostiteľky sestra Assumpta, zodpovedná za jej správu.

O 9.30 h máme svätú omšu s peknou kázňou od Otca Moussali.

Potom sa stretávame v komunitnej miestnosti, kde ďakujeme Matke Elizondo a lúčime sa s ňou.

Sestra Margaréta jej prejavuje našu vďačnosť týmito slovami:

"Týchto niekoľko dní bolo pre nás všetky veľkou chvíľou šťastia, slnečným lúčom.

Vaša prítomnosť v tomto dome bola podobná zostúpeniu neba na Montolieu.

Stretnutia s vami v alejach a na chodníkoch nám dávalo dojem, že snívame. Možnosť spievať, modliť sa, sláviť svätú omšu s vami v kaplnke vyjasnilo naše hlasy. Pri spoločnom počúvaní veselých myšlienok svätého Vincenta sme omladli.

*Matka Juana Elizondo v kruhu sestier našej miestnej komunity.
Po jej pravici, tretia: sestra Marie-Bernard Giffard.
Po jej ľavici, tretia: sestra Therezinha Remonatto.
Medzi sestrami je Otec Henri Flourens, CM, duchovný otec domu.*

Obíšť svet za hodinu a pol, so zastávkami na misiách našich sestier, so spomienkou na ich radosti a ťažkosti, je výnimočný výkon. Veľká rodina Spoločnosti je hlboko zapísaná vo vašej hlave a srdci. Keď sme vás počúvali, cítili sme, ako v nás vibruje pocit príslušnosti k Spoločnosti.

Za toto všetko vám vyslovujeme hlbokú vd'aku, drahá Matka, a pretože slová nemôžu vyjadriť našu veľkú vd'ačnosť, zaspievame Magnifikat: Velebí moja duša Pána!"

O 11.30h naša Matka obeduje so sestrou Marie-Bernard.

O 12h stojí auto pred vchodom do záhrady, pripravené k "nastúpeniu" našich hostí.

Konštatujeme, že naša Matka je nadchnutá z pobytu medzi nami. Sestra Margaréta odváža našich predstavených na stanicu; obklopuje ich modrý "živý plot" sestier, vedúci až k hlavnému vchodu.

Dovidenia!

Prečo sa musí všetko dobré skončiť?...

Jedna sestra z Montolieu

Aktuality z provincií*Provincia Švajčiarsko – Turecko****Instanbul
Nemocnica "Pokoja"****Stretnutie členov Provinciálnej rady
s "odborníkmi" a priateľmi nemocnice
(24. – 27. október 2000)**Sestra Lujza PITTET
Dcéra kresťanskej lásky***Už je tomu dva roky...**

Nemocnica "Pokoja" bola uvedená do života v našej Provincii v decembri 1998 po rozhodnutí Generálnej rady pripojiť komunity Turecka ku Švajčiarskej provincii. Odvtedy sme nielenže vytvorili pevné sesterské vzťahy medzi našimi komunitami a osobitne so sestrami, ale tiež sme zobrali vážne "zodpovednosti" spojené s tým, čo nám zverila Generálna rada. Možnože najlepší spôsob pochopenia zverenej úlohy je: žiť túto zodpovednosť vo viere ako poslanie v službe osôb a situácií, ktoré sme si skutočne nevybrali a na ktoré sme neboli pripravené.

Môžeme sa radowať a ďakovať za všetko, čo nám bolo poslané do cesty za tieto dva roky, za všetky otvorené cesty medzi jednotlivými komunitami Švajčiarska a Turecka, medzi sestrami a laikmi, medzi kresťanmi a nekresťanmi, medzi odborníkmi a dobrovoľníkmi!

Čo sa viac týka nemocnice "Pokoja", naša láska k tomuto ústavu spočíva osobitne na dvoch "pilieroch": nemocní a ošetrujúci personál, t. j. sestry a turecký laický personál.

Rovnako sme vďačné Generálnej rade Spoločnosti za poskytnutú pomoc darmi - bez ktorých by bolo ťažké zdolať určité etapy – ako i za duchovnú a sesterskú oporu. Toto všetko udržiavalo našu dôveru pri ťažkej úlohe.

Avšak po dvoch rokoch je dôležité zhodnotiť situáciu a zahľadiť sa jasne do budúcnosti. S týmto zámerom sestra Pia, vizitátorka provincie, pozvala s odvážnou iniciatívou na stretnutie v Istanbule okrem členiek provinciálnej rady i niekoľko "odborníkov", ktorí nám mnoho pomáhali svojou kompetentnosťou a úvahami.

Lepšie spoznať nemocnicu

Viacere osoby boli poverené priblížiť nám nemocnicu pod rôznymi zornými uhlami: jej pôvod, finančné prostriedky, prijímanie pacientov, personál, miesto "pokoja" v spoločenskom a náboženskom prostredí Istanbulu, prítomnosť komunity v službe chorým a starým osobám v mohamedánskom prostredí, atď.

Je to ustanovizeň podobná druhým... Nemocnica "Pokoja" slúži už dlhé roky nie príliš bohatému obyvateľstvu bez rozlišovania kultúry, náboženstva a národnosti. Je otvorená pre všetkých a predovšetkým pre ľudí bez príjmov.

V súčasnosti je nemysliteľné, aby sa počet chudobných znížil, pretože v Turecku ešte neexistuje sociálne zabezpečenie pre starých ľudí. Treba poznamenať, že v tejto vrstve obyvateľstva sú to práve kresťania, ktorí patria medzi najnúdznejších.

Vďaka kompetencii jednotlivých účastníkov, práci v skupinách a obohacujúcim debatám sme mohli lepšie pochopiť zložitost' zriadenia a úlohu, ktorú zohrávalo a stále plní v prospech najchudobnejších. Z toho dôvodu sme sa všetci cítili solidárnejší pri prijímaní rozhodnutí.

Znovu zamerať svoje úsilie v prospech najnúdznejších

Z toho, čo sme počuli, vyšla najavo táto základná voľba. Z nej vyplývajú viaceré dôsledky pre našu provinciu a nemocnicu: presná správa, používanie určitých nájomných príjmov k vyrovnaniu pobytov,

ktoré isté percento prijatého a ošetrovaného obyvateľ'stva nemôže zaplatiť. Toto tiež znamená, že musíme pokračovať v línii našich predchodkýň s úsilím brať do úvahy devalváciu tureckej líry, súčasné zmeny a požiadavky inkulturácie našej charizmy.

Obnovenie smeru našej misie

Ide zvlášť o nasledovné:

- Nad'alej vytvárať z tejto nemocnice miesto prijímania a starostlivosti o najchudobnejších, s uprednostnením tých, ktorí nena-chádzajú iné miesto pre život;
- poskytovať kvalitnú starostlivosť a útechu chorým;
- zmodernizovať nemocnicu a pracovať na formácii personálu k lepšej starostlivosti o všetkých chorých bez výnimky;
- nenechať sa pohltiť správou a materiálnymi otázkami, ale usilovať sa byť "s" chorými, byť pozornými k ich samote, životu, ku koncu ich života;
- byť pozornými k životu členov personálu (predovšetkým žien);
- viac sa zaujímať o sviatky a zvyky, zaradiť ich do organizácie práce;
- vytvárať z nemocnice miesto medzináboženského dialógu, deľby, solidarity, priateľ'stva. Cez chorých nemocnica ostáva stále v kontakte s rodinami a náboženskými spoločenstvami Istanbulu (mohamedánmi, židmi a kresťanmi všetkých vyznaní);
- zostať pozornými k rodinám;
- spolupracovať so spolkami svätého Vincenta de Paul a so všetkými, ktorí sa zaujímajú o život nemocnice, vo Švajčiarsku a v Turecku.

V skratke sa jedná o inkulturáciu charizmy na tomto presne určenom mieste – v nemocnici Pokoja – spôsobom "pomoci dobre žiť a dobre zomrieť", ako hovorieval svätý Vincent prvým sestrám.

Obnovenie nášho záväzku

Tento záväzok prechádza cez konkrétne gestá a postoje. Celibát, nezištný dar a záväzok, kvalita našej práce, úcta k osobám, hodnoty, s ktorými sme späté, sú v tomto konkrétnom prostredí vyjadrením našich najhlbších presvedčení. "Milovať a slúžiť" – jedno nejde bez druhého.

Laici nám kládli otázky o význame slov alebo výrazov, ktoré používame spontánne k vyjadreniu prítomnosti komunity pri chorých, atď. V spoločnosti rýchlych zmien nemôžeme už konať bez toho, aby sme sa nespytovali a neusilovali sa informovať, neprispôsobili sa, nevedli dialóg s druhými a nečerpali z božieho Slova, z našej vincentskej duchovnosti, ale tiež z toho, čomu nás učia ľudia, ktorí premýšľajú nad inými spôsobmi prítomnosti pri chorých a zomierajúcich. V súčasnosti máme v tejto rovine možnosť byť svedkami mnohých, veľmi bohatých skúseností. Obnova nášho konania musí teda nevyhnutne prejsť zmenami, obráteniami.

Nemocnica Pokoja nás k nim vedie a to je správne.

Znovu sa zamerat' na formáciu a animáciu

Prostredníctvom týchto dvoch foriem záväzku a služby

- potvrdzujeme našu ochotu ponúknuť kvalitnú službu,
- poukazujeme jasne na náš záujem o osoby a
- dávame im možnosť zhodnotiť ich vlastné schopnosti konania.

Platí to pre personál, ktorý si osvojuje nové poznatky "pre lepšiu službu", ako aj pre chronicky nemocných, ktorí spoznávajú svoj maliarsky alebo hudobný talent!

Tieto dve aktivity sú podporované švajčiarskym združením priateľov nemocnice Pokoja.

Dat' nový smer našej solidarite a otvorenosti

Zdá sa nám nevyhnutné vytvoriť zdroj výpomoci pre chorých bez príjmov. Tiež je potrebná užšia spolupráca s istanbulským Caritas.

Rozhodnutia

Na záver týchto dvoch pracovných dní sme vypracovali zápisnicu prijatých rozhodnutí. Odvtedy sa tu uskutočnilo veľa stretnutí k ich realizácii.

Okrem všetkých úloh spojených s nemocnicou, sestra Pia sa zúčastnila viacerých stretnutí, týkajúcich sa výchovných ústavov, ktoré majú ešte právnické zväzky so Spoločnosťou a ktoré sú tiež pod zodpovednosťou vizitátorky a jej rady.

Najnovšie správy

- 1. novembra 2000 lekári otvorili v nemocnici nové oddelenie: "Baris Paviyonu" (Pavilón "Pokoja"). Tento pavilón je zriadený pre pacientov postihnutých psychiatrickými a psychickými poruchami, ktorí tu môžu byť liečení bez úplnej zmeny svojho miesta bývania a prerušenia práce. Tento pavilón má 22 izieb.
- Na začiatku tohto roku 2001 môžeme prest'ahovať starých ľudí do pohodlnejších izieb, a tým aj poskytnúť personálu príjemnejšie pracovné prostredie.

Práca je náročná, avšak zaujímavá a my sa môžeme len tešiť zo všetkých týchto zmien, ktoré smerujú k lepšiemu prijímaniu pacientov a k lepšej službe.

Okrem toho vieme, že môžeme konkrétne počítať so širším okruhom priateľov. "Zamilovali si" nemocnicu Pokoja, tak ako my. Táto skutočnosť zaväži a našu prácu uľahčuje.

Sestra Lujza PITTET
Dcéra kresťanskej lásky

Aktuality z provincií*Provincia Graz (Rakúsko)****Zázrak na Bospore!****Znovuotvorenie nemocnice Svätého Juraja v Istanbuli (Turecko)**(25. – 26. 11. 2000)**Sestra Christa BAUER
Dcéra kresťanskej lásky*

Čo by bolo nemožné na rovine medzištátnych dohôd, stalo sa možným vďaka dôvere v Božiu pomoc a lásku k chudobným chorým: opätovné otvorenie nemocnice Svätého Juraja provincie Graz v Istanbuli. Slávnosti, konané 25. a 26. novembra 2000, jasne potvrdzujú, že sa jedná o úspešné dielo: ľudská snaha spojená s Božím pôsobením spôsobila tento "zázrak na Bospore".

Okolo roku 1870 začali dcéry kresťanskej lásky službu pri chorých na cholera v tomto rôznonárodnom meste "Zlatého rohu". Na začiatku mali len barak, neskôr boli chorí umiestnení v troch domčekoch – prvá "Detská nemocnica" Turecka. Až v roku 1927 mohlo byť postavené krídlo na rohu ulice. Ku koncu storočia sa nastolila otázka celkovej opravy komplexu budov: k zaisteniu odborných ošetrovaní a k záchrane niektorých pavilónov. Keď bolo v provincii prijaté rozhodnutie udržať toto dielo, nastali nespočetné a náročné vybavovania po úradoch k obdržaniu stavebného povolenia a hľadanie dobrodincov finančnej pomoci. Napriek tomuto dlhému obdobiu starostí spojených s opravou, slávnosť nového otvorenia nemocnice Svätého Juraja poukazuje, že sme dosiahli vytýčený cieľ.

Sobota, 25. novembra 2000

Táto slávnosť sa konala vo vstupnej hale ústavu za prítomnosti mnohých hostov z krajiny a zo zahraničia. Po privítaní nasledovala správa o priebehu stavby a opráv priestorov, s dôrazom

na veľké úsilie miestnej komunity dosiahnuť stanovený zámer. Naša Matka Juana Elizondo, ktorá prišla na oslavu so sestrou Rufinou, generálnou radkyňou, blahoželala sestрам a chorým za úspech tohto diela. Priblížila im obraz Pabla Picasso, predstavujúci trpiacu ženu, pri ktorej stoja dve osoby: lekár a dcéra kresťanskej lásky. Maliar nám tak dáva dojímavu pochopiť, potrebu lekárskej starostlivosti a nezištnej pomoci. (Denník sv. Juraja, december 2000). Priala nám, aby tomu bolo i naďalej v budúcnosti. Prítomnosť Matky Elizondo vyzdvihla hodnotu a dôležitosť služby dcér a synov svätého Vincenta v tejto islamskej oblasti. Ďalšie príhovory poukázali na zjednocujúcu funkciu lásky medzi národmi, ktorá pomáha prekonávať politické, sociálne a náboženské bariéry. Námestník prvého ministra Turecka, Pán Mesut Yilmaz zdôraznil hodnoverné svedectvo ľudskej dobroty, existujúceho v tomto dome a poukázal na dôležitú účasť tejto malej nemocnice v zdravotníckej službe Istanbulu a jeho okolia (por. denník "Türkiye", 26. 11. 2000, str. 17). Na tejto oslave boli prítomní predstavitelia katolíckej Cirkvi a pravoslávnej Cirkvi Turecka, sestry vinčentskej rodiny zo Salzburgu, Mníchova a Viedne, rehoľníčky rôznych komunit žijúcich v Istanbulu, rakúsky veľvyslanec v Turecku a mnohí priatelia a dobrodinci z Rakúska a Nemecka. Hostia si mohli tiež obhliadnuť zrekonštruovanú nemocnicu.

Nedeľa, 26. novembra 2000

Sestry, hostia a komunita svätého Juraja slávilí spoločne sviatok Krista Kráľa v prejave vďačnosti spolu s Mgr. Ľudovítom Pelâtre /pelátr/, istanbulským biskupom. Počas rekonštrukcie domu láska Krista Kráľa oživovala a zapalovala srdcia sestier. Ale úsilie žiť svoju vieru, lásku k ľuďom a kompetenciu v službe chudobným chorým zostanú naďalej každodennou výzvou (Denník sv. Juraja, december 2000). Pri priateľskom pohostení mali hostia možnosť spoločne sa porozprávať. Odpoľudnia Mgr. Pelâtre posvätil priestory kaplnky - centra duchovného života a služby sestier. Otec opát z kláštora svätého Lambertu v Štajersku (Rakúsko) daroval sestрам obraz

Krista, ku ktorému podal vysvetlenie a požehnal ho. Obraz bude umiestnený v strede kaplnke. Zatým sme navštívili modlitebňu mohamedánov, ktorá bola zriadená v duchu medzináboženského dialógu.

Tieto sviatočné dni sme ukončili večernými chválami v kostole svätého Juraja.

Dom z hmoty je udržiavaný a nesený neviditeľnými základmi viery, jeho pevnými múrmi sú modlitby: ochranou mu je strecha dôvery, osvetľujú a zohrievajú ho kresťanská nádej a láska, prežívané podľa vinčentskej charizmy.

Máme jednu prosbu: kiež by táto nemocnica bola ešte dlhé roky miestom útechy a zdravotníckej pomoci pre chudobných a chorých. In nomine Domini!

Sestra Christa BAUER
Dcéra kresťanskej lásky

Alžbeta Anna Bayley Setonová
Žena poslania

Tretia časť: Setonská duchovnosť

Sestra Betty Anna Mc NEIL, DKL
 Archivárka
 Provincia Emmitsburg (USA)

Duchovnosť svätej Alžbety Anny Setonovej zapustila korene v láske k Bohu a k rodine. Už v mladom veku si zamilovala Bibliu, ktorá sa jej stala prameňom modlitby. Mala veľkú záľubu v 23. žalme. Matka Seton, ako episkopálka a katolíčka zároveň, si cenila liturgickú bohoslužbu a stala sa horlivou "prijmajúcou". Jej život modlitby ju viedol k službe blížnemu a zvlášť chudobným skrze vychovávateľskú činnosť.

V setónskej duchovnosti vidíme mnoho tém: láska k Eucharistii, k Svätému Písmu, hľadanie božej vôle, veľká túžba po večnosti a úcta k Márii, Matke Božej. Duchovná cesta Matky Seton bola vzájomnosť. Uchvátila ďalších: svojich poradcov, priateľov, spolupracovníkov a tých, ktorým slúžila. Hľadala božiu vôľu v ozvene ich hlasu, zvlášť v jej duchovných vodcov, ktorých jej Boh poslal do cesty. Mala neochvejnú dôveru v Božiu prozreteľnosť. Prvoradé u nej bolo pomôcť nešťastným, dokonca i jej obrátenie nastalo potom. Alžbeta bola ženou Slova a Eucharistie, žila z veľkonočného tajomstva prechádzajúc mnohými životnými skúškami, ktoré boli však spásonosné, pretože ich zvažovala vo svetle večnosti.

Duchovné témy

Alžbeta žila v hlbokom sporení s Bohom, plným milosrdenstva, ktorý jej daroval život lásky a nádeje, spletený z radosťou i bolesťou, ale tiež útech. Alžbeta žila všedný život neobyčajne. Božie Slovo

a Eucharistia boli piliere, na ktorých budovala svoj život. Dávali jej silu a schopnosť stať sa osobou, ktorá:

- miluje Boha, svojho manžela a deti, priateľov a žiakov, duchovných radcov, spoločníčky, chudobných ako i všetko stvorenstvo;
- verne koná skutky lásky a spravodlivosti; stará sa o siroty, vdovy, chudobné rodiny a ľudí v núdzi;
- obetuje sa pre druhých, usiluje sa uspokojiť naliehavé potreby osôb, ktoré žijú v chudobe a detí, ktorým chýba vzdelanie, zvlášť výchova;
- je spojená s prírodou, kráča pokorne s Bohom v modlitbe a po cestách Ducha Svätého.

Alžbeta Bayley Setonová sa nestala svätou pre svoje obrátenie ku rímskemu katolicizmu, ale pre svoj spôsob hľadania a odpovede na božiu vôľu počas celého svojho života. Jej episkopálne korene rozvinuli jej svätosť. Jej život modlitby a rozjímania bol verne zladený so vzorom liturgického života anglikánskeho spoločenstva Episkopálnej evanjelickej cirkvi v New Yorku. Bola vernou prijímajúcou vo farnosti Najsvätejšej Trojice a rada sa modlievala v neďalekej kaplnke svätého Pavla.

Hoci počiatkové poznanie mladej Alžbety sa obmedzovalo na víziu o Bohu, sudcovi, postupne prekonávala svoj strach a vzrastala v osobnejšom vzťahu k Bohu - Láske. Jej túžba po večnosti začala už v detstve. Aj uprostred tých najnezneseiteľnejších situácií mohla povedať: "Ach, keby som mohla skutočne milovať Boha, kiež by sa moja duša usilovala⁹⁰ byť mu príjemnou, pretože ani anjel by nevedel vyjadriť, čo všetko pre mňa urobil a stále koná. Dokiaľ žijem a budem žiť, nechajte ma spievať Bohu na chválu, až do večnosti".

Jednou z prvých Alžbetiných modlitieb bol žalm 23: v ňom čerpala silu a útechu. Celý jej život zostal utešujúcim pokladom:

⁹⁰ *Taliansky denník*, 1. december 1803, ASJPH 1-3-3-3:14.

"I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou (4. verš)".⁹¹ Jej druhý predstavený v Emmmitsburgu, s ktorým mala veľa nezhôd, P. Ján Baptista David, PSS, jej napísal: "Zdá sa, že Pán udeľuje vašej duši križe, odriekania a žiaľ. Odvahu, drahá Matka, sú to vzácne šperky, ktorými okrášľuje božský ženích mladú nevestu".⁹²

Medzi rôzne tváre života Alžbety Bayley Setonovej, tvoriace bohatú mozaiku, patria úlohy dcéry, ženy, matky, dobroditeľky, vdovy, vychovávateľky, rehoľníčky a zakladateľky. Niektoré z jej hlavných duchovných tém, ktorými je preniknutý jej život a spisy, rozoberajú hľadanie božej vôle, závislosť na božej Prozreteľnosti, službu Ježišovi Kristovi v osobe chudobných, spôsob prežívania veľkonočného tajomstva, výraz: dcéra Cirkvi, hlad po Božom Slove, dôveru v Pannu Máriu, Matku Božiu a jej veľkú túžbu po večnosti.

1. Božia vôľa

Hľadanie božej vôle bolo jedným z najdôležitejších aspektov Alžbetinho života. Bola hlboko presvedčená, že táto ústredná sila tvorila stred jej duchovnosti. Stále si zachovávala úctu k úmyslom Všemohúceho. Spolu s rozširovaním poznania Boha vzrastala aj jej schopnosť milovať. Podľa jej vlastných slov: "Ak správne žijeme božiu vôľu, nájdeme pravé šťastie, ktoré nahrádza všetko. Našou neprestajnou podriadenosťou dosiahneme jeho neoceniteľnú lásku, ktorá sa rovná požehnaniam".⁹³ Tieto slová uvádzala do praxe, čo jej pripravilo rozhodujúce postavenie: ako rímska katolíčka zakúsila odmietnutie vlastnej rodiny a priateľov, ktorí vystavili nebezpečenstvu jej schopnosť postarať sa o potreby svojich.

Alžbeta, dcéra fyzika, často doma neprítomného, bola vo svojej mladosti ochudobnená o materinskú lásku, osamotená a odmietnutá nevlastnou matkou. So svojou sestrou strávila viackrát radostné letá

⁹¹ Kelly a Melleville, *Alžbeta Setonová, Vybrané spisy*, 344-345.

⁹² ASJPH 1-3-3-6:81, Alžbeta Setonová Júlii Scottovej, 26. marca 1810.

⁹³ ASJPH 1-3-3-7:77, Alžbeta Setonová Elize Farquharovej (bez dátumu).

u strýka Willa Bayley v New Rochelle, na plážach Long Island Sound, kde spoznávala krásu prírody v mušliach, vtákoch a kvetoch. Alžbeta, ako nepokojná dospievajúca deva, vyjadrila svoje vnútorné konflikty a pocity vo svojom tajnom denníku.

2. Božia prozreteľnosť

Napriek skúškam a nešťastiam Alžbeta sa spoliehala na Prozreteľnosť s pevnou vierou, že "náš Pán Boh má čas a chvíľu na všetko".⁹⁴ Táto drobná žena Wiliama Magee Setona porodila päť detí v priebehu siedmich rokov. Sny a nádeje manželstva boli čoskoro otrásené rodinnými problémami: po ôsmich rokoch šťastia sa náhle dostavila choroba a starosti. Zostáva však verná svojim rodinným povinnostiach. Trŕňová cesta, ktorou ju vedie Boh, pozostáva v starostlivosti o chorých a zomierajúcich členov svojej rodiny, o siroty početnej rodiny, v opatere chorého manžela, uprostred neúspechu v obchodných záležitostiach, ktoré sa končia bankrotom. Alžbeta sa znepokojuje o zdravotný stav svojho manžela počas ciest kvôli epidémii žltej zimnice, rozšírenej v New Yorku. V čase, keď bola veľmi aktívna v charitatívnej a sociálnej činnosti svojej farnosti, vo veku dvadsaťsedem rokov, začínajú sa ukazovať u jej manžela prvé znaky tuberkulózy.

3. Vidieť Krista v chudobných

Pre Alžbetu a ďalšie obetavé farničky episkopálnej cirkvi Najsvätejšej Trojice v New Yorku bola veľmi dôležitá služba chudobným, osobitne ženám a deťom v núdzi, v ktorých videla Krista. Jej život modlitby ju viedol ku kresťanskej pomoci blížnemu cez službu chudobným, zvlášť cez osobitosti školského vyučovania. Mala vrozený smäd po skutkoch lásky a spravodlivosti. V roku 1797 spolu s inými farničkami episkopálnej cirkvi Najsv. Trojice v New

⁹⁴ ASJPH 1-3-3-9:1, Alžbeta Setonová Wiliamovi Seton, 20. novembra 1814.

Yorku vytvorila združenie pomoci chudobným vdovám s deťmi. Niekedy boli tieto členky nazývané "Evanjelické sestry kresťanskej lásky". Táto skupina bola prvou charitatívnou organizáciou Spojených štátov, vedenou ženami.⁹⁵ Združenie bolo zriadené nielen kvôli zdrojom určeným na pomoc núdzným rodinám, ale tiež na podporu školskej výchovy detí, na tvorbu zamestnaní pre ich matky, poskytnutie útulku pre chudobné rodiny s nízkymi príjmami. Alžbeta nezanedbala ani jeden detail v organizácii práce, jej vlohy vodkyne sa ukázali pri úlohe pokladníčky.

4. Veľkonočné tajomstvo

Čoskoro musela Alžbeta vo svojom živote prežiť veľkonočné tajomstvo, nútená čeliť vdovstvu v cudzej krajine vo veku dvadsaťdeväť rokov. Manželia Setonovci, uvedení do karantény v lazarete, museli prejsť vyhňou utrpenia, keď mali možnosť prijať Kristov kríž rôznymi formami: chudobou, chorobou a nespravodlivosťou. Pre ňu sa toto všetko stalo odrazovým mostíkom ku svätosti. Počas tohto času agónie napísala: "Boh je s nami, a ak máme utrpení veľa, budeme oplývať i jeho útechami, ktoré nemožno opísať slovami... Nielenže som bola pripravená vziať svoj kríž, ale bola som pripravená ho aj objat'."⁹⁶

Ako jediná zodpovedná za rodinu, Alžbeta po smrti svojho milovaného manžela nebola schopná žiť podľa svojich rozhodnutí, zvlášť, keď sa stala katolíčkou. Bojovala proti vlastnému zármutku a bola nútená závisieť od druhých, aby sa mohla postarať o potreby svojej rodiny. Alžbeta, zdolaná bolesťou, stretla ešte mnoho prekážok týkajúcich sa jedla, oblečenia pre svojich päť detí (vo veku tri až desať rokov) a ich školskej výchovy. V duchu živej viery napísala:

"Keby sme nepoznali a nemilovali Boha, neboli by sme zakúsili jeho útechu a neprijali potešujúcu nádej, ktorá je pred nami. Keby sme

⁹⁵ Annabelle M. Melville, *Alžbeta Bayley Setonová*, (New York: 1951), 62.

⁹⁶ *Taliansky denník*, Kelly a Melville, Alžbeta Setonová, Vybrané spisy, 105, 109.

neboli našli slasť v štúdiu jeho Slova a jeho Pravdy, čo by sa s nami stalo?"⁹⁷

5. Dcéra Cirkvi

Alžbeta ako dlhoročná horlivá episkopálka prijímala sväté prijímanie na pamiatku poslednej Večere a ctíla si posvätnú liturgiu. Rímska-katolícka viera v skutočnú prítomnosť Eucharistie uviedla Alžbetu do hlbšieho hľadania pravdy.⁹⁸

Modlila sa, aby žila v pravej viere, ak ju ešte nemala. Viera znamenala pre ňu dar, zakorenený v srdci a nie v hlave. Jej rozhodnutie k obráteniu malo d'alekosiahle následky. Platila cenou, ktorá odrážala v jej srdci piesne na Božiu chválu za neoceniteľný dar viery. Počas posledných hodín života povzbudzovala prítomných opakovaním: "Buďte deťmi Cirkvi, buďte deťmi Cirkvi".⁹⁹

Láska Alžbety, ako rímskej katolíčky, k Ježišovi v Eucharistii, ju udržiavala v službe blížnemu a v poslaní kresťanskej lásky. Jej úcta k Eucharistii a viera v stálu Božiu prítomnosť živilí jej nasledovanie Ježiša Krista, prameňa a vzoru každej lásky. Alžbeta sa napokon zasvätila Bohu, aby mu slúžila v osobe chorých, materiálne chudobných a detí bez školského vzdelania.

6. Božie Slovo

Celý svoj život Alžbeta "lačnela" po Božom Slove. Biblia ju sprevádzala v raste vo viere. V radostiach a životných bojoch modlila sa biblickými výrazmi, ktoré odkrývali jej osobný vzťah k Bohu, zároveň jej pomáhali viesť druhých na cesty Ducha Svätého. Jej zakorenenie v Božom Slove uschopnilo Alžbetu prežívať pokojne udalosti tak, ako prichádzali, a učiť druhých, že "každý deň nás učí,

⁹⁷ *Talianský denník*, 2. časť, Citované v Kelly a Melleville, *Alžbeta Setonová, Vybrané spisy*, 111.

⁹⁸ *Dear Demembrances*, Kelly a Melleville, *Alžbeta Setonová, Vybrané spisy*, 347. Pozri tiež *Talianský denník*, *ibid.*, 133.

⁹⁹ Karol Ignácus White, *Život Pani Alžbety Setonovej*, 10. vydanie (New York: P. J. Kenedy Publishers, 1904), 425.

aby sme zostávali diskkrétne a pokojne v Božej prítomnosti... mojou starosťou a záujmom je oslavovať a milovať ho napriek oblakom alebo páľave."¹⁰⁰.

7. Matka Božia

Alžbeta sa usilovala napodobňovať materstvo Márie, Ježišovej Matky, ktorej príklad ju viedol k pochopeniu svojej úlohy v Cirkvi: "Ježiš v Márii, Mária v Ježišovi v našich modlitbách... jej meno tak často spomínané v Najsvätejšej obeti".¹⁰¹ Alžbeta uvažovala o Márii vo vzťahu s jej Božím Synom.

"Matka Najsvätejšej Trojice od večnosti... Neprestávame si ju uctievať spolu s našim Ježišom. Len ona ho poznala počas deviatich mesiacov, keď žil v nej, ona bola jeho jediným svätostánkom! Mária, plná milosti, Ježišova Matka. Keď ju milujeme a si ju uctieваме, milujeme a uctieваме nášho Ježiša... Mária nás odkazuje na lásku, ktorú máme k Ježišovi, naše modlitby láskavo a znamenite prechádzajú jej srdcom, Ježiš s radosťou prijíma našu lásku okrášlenú a očistenú Máriiným srdcom, akoby pochádzala zo srdca priateľa".¹⁰²

8. Večnosť

Napriek zármutku a životným krížom sa Alžbeta už od mladosti považovala za dočasnú "pútničku" vo svete a každý deň začínala pozemské putovanie "so šťastím duše, upriamenej k večnosti".¹⁰³ Spovedník a duchovný priateľ Matky Seton, O. Bruté sa skoro denne stretával s ňou počas desiatich rokov. Po jej smrti poznamenal svoje dojmy: "Myslím si, že bola jednou so skutočne vyvolených duší, ktorá, keby postavená do okolností podobných tým, aké poznali

¹⁰⁰ Alžbeta Setonová Jánovi Hickey, 10. júna 1819, citované v Melleville, *Alžbeta Bayley Setonová*, 373.

¹⁰¹ ASJPH 12, 15, Anály 1816-1821, ASJPH 7-8-1:207-208. "Matka", 5. júla 1821.

¹⁰² tamtiež.

¹⁰³ ASJPH 1-3-3-6:3, Alžbeta Anna Setonová Júlii Scottovej, 9. mája 1798; ASJPH 1-3-3-8:109, Alžbeta Anna Setonová Celílii Setonovej, n. d.

svätá Terézia alebo svätá Jana Františka de Chantal, bola by rovnako pozoruhodná v rebríčku svätosti. Zdá sa mi totiž nemožné, že by existovala vyššia ušľachtilosť srdca, čistejšia láska k Bohu, k nebu, k nadprirodzeným a večným skutočnostiam, ako tie, ktoré sme mohli vidieť u Matky Seton. Ó, ako bola citlivá na Božiu vznešenosť!"¹⁰⁴

Charakteristické znaky jej duchovnosti

Keďže Matka Seton mala mnoho známych, priateľstvá pre ňu znamenali mnoho. Väčšinou boli náboženského charakteru. Aspekt jej duchovnosti: udržiavať vzťahy medzi ľuďmi bol prirodzeným darom, ktorý jej pomáhal v úlohe vedenia a animácie spoločenstva. Listy, ktoré písala svojim priateľom, sú plné odvolaní sa na Sväté Písmo. Matka Seton hľadala aktívne duchovné vedenie: bola presvedčená, že Boh jej zjavuje svoju vôľu skrze druhých, zvlášť jej duchovných vodcov. Medzi jej najhlbšie duchovné priateľstvá patrili: Rebecca-Mary Seton, jedna z jej švagrín, Antonio a Filippo Filicchi a Simon Bruté, jej spovedník a duchovný vodca v priebehu jej posledných rokov života.

Jej početné priateľstvá boli hlboké a verné. Prvé bolo s jej manželom, Wiliamom Magee a s jeho sestrami. Počas celého života patrili k jej newyorským priateľkám a priateľom Júlia Sitgreaves Scottová (neskoršie vo Filadelfii), Eliza Craig Sadler, Katarína Mann Dupleixová a jej manžel Juraj, a rodina Filicchi z Livourne v Taliansku. Počas rokov strávených v Marylande Matka Seton nadviazala a rozvinula trvalý priateľský vzťah s Jurajom Weis z Baltimore a Matiašom O'Conway z Filadelfie, ktorý bol otcom prvej americkej sestry kresťanskej lásky a spoľahlivý pomocník vo finančných a úradných záležitostiach, Róbert Goodloe Harper z Carroll Manor, ktorého deti boli žiakmi na Akadémii Svätého Jozefa v Emmitsburgu.

¹⁰⁴ ASJPH 12, 15. Anály 1816-1821, ASJPH 7-8-1:207-208. "Matka", 5. júla 1821.

Do duchovného dedičstva Matky Seton patrí katolícka výchova, zvlášť bezplatná výchova alebo za znížený poplatok pre chudobných žiakov, zverených americkým sestrám kresťanskej lásky a dcéram kresťanskej lásky v Spojených štátoch. Vincentská a setonská rodina v Amerike aktívne spolupracovala na podpore záujmu o svoju charizmu a duchovné dedičstvo od roku 1947 – doby, kedy šesť komunít majúcich pôvod od Matky Seton – založili Konferenciu dcér Matky Seton k spoločnej práci nad kauzou jej kanonizácie. V súčasnosti patrí do Federácie sestier kresťanskej lásky s vincentskou a setonskou tradíciou trinásť spoločenskí.

Všetky tieto spoločenská čerpajú zo *Všeobecných pravidiel dcér kresťanskej lásky* a angažujú sa v rôznych formách spolupráce, zvlášť v oblasti stálej formácie a v prospech mieru a spravodlivosti. Niektoré smery, v ktorých spoločenská pracujú spoločne sú, napríklad: medzikongregačný novicát, stála formácia, programy nazvané *Seton Vision*, *Kresťanská láska 2000 a ďalej*, pravidelné stretnutia formátorov, vydávanie príručky *"Súvislosti - Seton"* (úvahy o súčasných aspektoch charizmy) a vydávanie súborných textov "Seton", nazvaných *Kompletné diela Alžbety Bayley Setonovej* (Tlačiarne Nouvelle Cité, New York 2000). V úsilí dosiahnuť spravodlivejšiu sociálnu politiku, Federácia je zapísaná do nevládných organizácií pri Spojených národoch a má jednu zastupiteľku, ktorá upozorňuje členské spoločenská Federácie o možnosti priaznivého zásahu v prospech obhajoby určitých rozhodnutí.

Matka Seton bola plodnou autorkou nielen listov, ale tiež osobných denníkov a zápisníkov, prekladov, poučení, meditácií, poznámok na okrajoch Svätého Písma, básní, hymnusov, veršovaných duchovných spisov, poznámok a dokumentov začínajúceho spoločenská. V jej pamätiach *Dear Remembrances (Drahé spomienky)* nachádzame retrospektívny opis svojho života. Obsahujú príbehy priateľstiev a vzájomných vzťahov počas dlhých ciest, vrátane duchovných. Napísala, napríklad, mnoho dlhých listov, v ktorých opisovala situácie prežité počas cesty s nádejou nadobudnutia

manžellovho zdravia; písala si denník o udalostiach, ktoré sa stali počas jej dlhších neprítomností. Veľa zachovaných meditácií je pôvodných, iné sú kópie, ktoré si urobila z duchovných konferencií alebo iných autorov tej doby, zvlášť počas liturgických období, ako Advent a Vianoce.

Matka Seton napísala poučenia o sviatostiach, čnostiach, biblických témach, osobitne prorokoch, svätých, medzi nimi o svätom Vincentovi de Paul. Tieto poučenia nepísala len pre sestry kresťanskej lásky, ale tiež pre žiakov Akadémie svätého Jozefa, zvlášť pre deti pripravujúce sa na 1. sväté prijímanie duchovnými cvičeniami. Medzi jej najpamätnejšie spisy, týkajúce sa povolania sestier kresťanskej lásky, treba citovať tie, ktoré hovoria o službe lásky, o Panne Márii, o večnosti. Sestrám tiež zanechala napísané poučenia o Sviatosti Oltárnej a výňatky zo spisov koncilových otcov. Keď zomierala, vyslovila pranie, aby sestry kresťanskej lásky zostali "deťmi Cirkvi".¹⁰⁵

Medzi najvýznamnejšími spismi Matky Seton nachádzame preklad *Života Slečny Le Gras* od Mikuláša Gobillon /gobijō/. Tento text je prvý z anglických prekladov o dovtedy neuverejnenom životo-pise Lujzy de Marillac. Iné významné preklady od Matky Seton obsahovali: výbery z *Konferencií Vincenta de Paul pre dcéry kresťanskej lásky*, časti *Života Vincenta de Paul* od Abellyho, *Poznámky o živote sestry Františky Bony*, dcéry kresťanskej lásky (1694-1759). Matka Seton si veľmi ctíla svätého Františka Saleského a preložila niekoľko jeho konferencií. Vybrala tiež do prekladu výňatky zo života svätej Terézie z Avily a svätého Ignáca z Loyoly. Alžbeta mala rada poéziu, veľa básní si opísala a niektoré zložila ona sama.

Medzi vzácné doklady prvej komunity, napísané Matkou Seton patria: *Zápisky z 1. rady (august 1809)*; *Pravidlá Akadémie svätého Jozefa* a niektoré udalosti, ktoré sa stali v Svätom Jozefovi. Iné originálne správy boli zachované pre budúce generácie sestrou

¹⁰⁵ Šimon Bruté, [Sestra Loyola Law, DKL, ed.], *Matka Seton* (Emmitsburg, 1884), 26.

Margarétou Cecíliou George /džordž/, zodpovednou a cennou sestrou kresťanskej lásky, ktorá vykonávala veľa funkcií vo vedení. Zachoval sa nám jeden kompletný a komentovaný zoznam mien šesťsto prvých členiek spoločenstva.

Alžbeta Bayley Setonová bola "misionárkou", ktorej pohľad viery zostáva vzácnym dedičstvom, zvlášť pre vinčenskú rodinu. Jej duchovné dcéry sú povolané uvedomovať si stále viac, že Alžbetina duchovná cesta je aj ich cestou. Sestra Alžbeta Anna Setonová je nádherným vzorom, ktorý môžu nasledovať všetci kresťania, priateľkou na ceste, ktorá vedie do večnosti. Táto cesta k plnosti a svätosti je nás i pre ňu cestou milosti:

"Viera dvíha kolísavú dušu z jednej strany,
nádej ju drží z druhej,
skúsenosť hovorí: "Tak to má byť",
a láska dodáva: "Nech je tomu tak".¹⁰⁶

Z á v e r

Nech nás láska ku Kristovi pobáda hlbšie si vážiť našu vinčenskú a setonskú identitu do takej miery, aby rôzne ďalšie vetvy, ktoré vyrástli na veľkom strome vinčenskej rodiny, rozkvitli novými spôsobmi v dnešnom svete, rozsievali v ňom "horčičné zrnko", aby tak chudobní, chorí, utláčaní a obeť nespravodlivosti mohli poznať chuť Božieho kráľovstva a teplo Lásky, ktorou ich miluje Boh.¹⁰⁷

Svätý Vincent de Paul, keď premýšľal nad podobenstvom o horčičnom zrnku, povedal: "Mám nádej, že keď bude Spoločnosť (kresťanskej lásky) verná... bude vzrastať v Božej milosti".¹⁰⁸

¹⁰⁶ por. ASJPH 1-3-3-6:81, Alžbeta Anna Setonová Júlii Scottovej, 26. marca 1810.

¹⁰⁷ AMSJ A 111 067, Alžbeta Anna Setonová Antoniovu Filicchi, 16. septembra 1817. Por. LK 13:19; Mt 13:31.

¹⁰⁸ *Svätý Vincent de Paul*, Coste XI, str. 385-386: Konferencia z 19. novembra 1656: Podobenstvo o horčičnom zrnku.

Lujza si napísala do svojho denníku: "Budem ho rozsievať (horčičné zrnko) do pôdy môjho srdca, a aby mohlo rásť do svojej dokonalosti, budem si prosiť od Boha, aby túto zem zúrodňoval svojou horúcou láskou a polieval ju predrahou krvou môjho Spasiteľa".¹⁰⁹ Len týmto spôsobom sa staneme pravými dcérami kresťanskej lásky, akými chceme byť, služobnicami chudobných chorých.¹¹⁰ Svätý Vincent by nám zaiste pripomenul, že "Boh na to myslel miesto nás", že On je tvorcom tejto vetvy vinčentskej rodiny v Severnej Amerike; povedal by nám:

"Hľa, drahé sestry, taký bol začiatok vašej Spoločnosti (kresťanskej lásky); A pretože vtedy ešte nebola takou, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je takou, akou bude, keď ju Boh povedie, kde on chce."¹¹¹

Sestra Betty Ann Mc NEIL
Dcéra kresťanskej lásky
 Provincia Emmitsburg (USA)

¹⁰⁹ *Duchovné spisy svätej Lujzy*, A 37, str. 794.

¹¹⁰ Por. Matka Zuzana Guillemin, január 1966.

¹¹¹ *Svätý Vincent de Paul*, Coste IX, str. 245: Konferencia z 13. februára 1946: O láske k povolaniu a službe chudobným.

*Mozambická provincia****Náš Boh je Boh Prozreteľnosti,
Boh predvídavosti***Sestra Felismina SAMBU
Vizitátorka

Tento pocit môžeme vyjadriť dnes, po čase utrpenia a neistoty, ktorý sme práve prežili.

Pre mnohých našich bratov bol rok 2000 veľmi ťažký. Od februára do apríla sme prežívali smútok, bolesť, sklamanie a mnohé pocity, ktoré dali akoby za pravdu predpovediam sektárov, oznamujúcich koniec sveta na sklonku tisícročia. Dve hlavné príčiny tejto nezabudnuteľnej tragédie boli: prudké dažde, spôsobujúce obrovský prívál, narastajúci častým vypúšťaním prebytočnej vody z priehrad, umiestnených pozdĺž veľtokov v Mozambiku a spúšť troch cyklónov.

Mozambik sa nachádza v juhovýchodnej časti Afriky, od Madagaskaru je oddelený Mozambickým prielivom (spojený s Indickým oceánom). Časť jeho bohatstva pochádza z oceánu. Táto zemepisná poloha mu umožňuje prístup ku šiestim krajinám. Na severe susedí s Tanzániou a Malawi, na západe so Zambiou a Zimbabwe a na juhu s Južnou Afrikou a Svazijskom.

Krajina má rozlohu 799 390 km², rieky a veľtoky predstavujú dĺžku 13 000 km; má približne 17 242 240 obyvateľov žijúcich v 10-tich administratívnych provinciách. Krajina je v subtropickom pásme, sever patrí do tropického pásma.

Týchto 13 000 km predstavujú rieky a veľtoky, prameniace v susedných krajinách, prechádzajú Mozambikom a vlievajú sa do oceánu. Kvôli obdobiam sucha a nedostatku vody vlády susedných krajín postavili priehradu pozdĺž riek, čo má za následok pre našu krajinu vysušenie korýt riek počas takýchto sezón.

Naopak, v daždivých sezónach (ako tomu bolo v roku 2000) sme boli obeťou prebytku vôd z priehrad, ktoré vypúšťali, aby zabránili novej prietrži hrádzí z dôvodu silného tlaku vody. Toto vysvetľuje katastrofu, ktorá sa privalila na nás, zvlášť na naše štyri diela.

Napriek obrovskému rozsahu katastrofy, bol to pre nás čas milosti. Zakúsili sme a dotýkali sme sa Božieho milosrdenstva. Božia ochrana sa netýkala len našich sestier, ale tiež všetkých ľudí zverených do našej starostlivosti a pozornosti: chudobných, chorých, starých ľudí, detí našich škôl... Medzi obeť povodní treba započítať k mnohým rodinám i niektoré naše sestry. Pri podobných situáciách každý premýšľa nad zmyslom života.

Tieto udalosti boli časom milosti nielen preto, že my, alebo naši blízki sú živí, ale preto, že nám umožnili žiť hlbšie našu príslušnosť k Spoločnosti, krajine, k svetu. Veľmi nás dojala reťaz solidarity, ktorá sa vytvorila okolo nášho ľudu. Vo vnútri, ako i mimo našich hraníc, sme cítili, že nie sme sami. Boh nás neopustil! Táto istota dodávala všetkým ľuďom novú silu k životu.

S božou pomocou sme sa pustili do rekonštrukcie objektov zničených povodňami. Otvorili sme tábory pre ľudí postihnutých nešťastím, s miestami rezervovanými pre deti. Boli zorganizované podporné komisie na pomoc roztrateným rodinám ako i otvorenie stredísk pre sirotu. Krajina i celý svet sa zmobilizoval k obnove života. Pre toto bol **tento jubilejný rok pre nás všetkých skutočne milostivým rokom Pána: zmätení našli útočisko, obnažení: oblečenie, bezdomovci: dom, psychicky zničení ľudia: priateľské srdce k vypočutiu a pomoci. Bohatí mali možnosť čo najlepšie použiť svoj majetok... Radostná zvesť bola ohlasovaná ľuďom dobrej vôle!**

Naozaj bolo veľa prejavov ohlasujúcich Ježiša Krista! Koľko ľudí bolo unesených vodou, pretože prenechali svoje miesto v záchrannnej helikoptére priateľovi, bratovi, manželke, synovi, susedovi, starcovi... Koľko prejavov lásky, zabudnutia na seba, koľko hrdinských skutkov... Rok sme ukončili vzdávaním vďaky, pretože nám, v nás a skrze nás urobil Pán pred našim zrakom zázraky.

Okrem okamžitej pomoci naša práca pri chudobných spočívala v prvom rade v pomoci osobám pri oprave domu a novej organizácii ich života. Usilujeme sa pomôcť im stať sa nezávislými tak, ako boli predtým a podľa možností lepšie ako predtým. Takýmto spôsobom bolo postavených 700 domov z miestneho materiálu, asi 250 domov bolo pokrytých plechom, miestnosti a záchody boli vylepšené. 2 500 rodín dostalo materiál na stavbu, ktorý si sami odviezli, sami sa ujali zodpovednosti za opravu, niektorí z nich sú mladí ľudia a schopní zabezpečiť tieto práce, iní potrebovali doplniť materiál k tomu, čo už mali.

Asi 11 500 rodinám bolo pridelené kuchynské náčinie, prádlo, oblečenie, prikrývky, potraviny a semená.

Vo viacerých dedinách sme zorganizovali družstvá na výrobu blokov určených na stavbu. V týchto družstvách sa zamestnávajú mladí ľudia a aktívni členovia týchto spoločenstiev. Touto prácou si spoločne pomáhajú zlepšiť podmienky bývania a života.

Citované čísla sú informatívne, my však s veľkou radosťou konštatujeme, že pomaly všetko ožíva a naberá nový zmysel. Polia dávajú úrodu, ľudia sa venujú chovu dobytku, ťažko skúšané obyvateľstvo sa vracia k svojmu pôvodnému rytmu života a postupne sa zmenšujú žiadosti o pomoc, ktorých bolo veľa v predchádzajúcich mesiacoch. Mnohí nadobúdajú svoju samostatnosť. Avšak je ešte toľko práce. Všetky sa usilujeme byť pre túto krajinu podľa našich možností a schopností odrazom božej Prozreteľnosti a Predvídavosti. Mnohé rodiny ešte žijú pod stanmi v očakávaní vhodného terénu na stavbu svojho domu. Iní čelia materiálnym alebo administratívnym ťažkostiam; spolu s nimi sa pokúšame nájsť nejaké riešenie.

Z celého srdca ďakujeme Bohu a všetkým, ktorí nám pomáhali prežiť a prekonať tento kritický okamih dejín národa a provincie.

Nech Boh, ktorý bol pre nás Prozreteľnosťou a Predvídavosťou, zehná všetkých tých, ktorí umožnili túto službu. V mene chudobných a našej provincie vám chceme prejaviť našu úprimnú vďačnosť.

Khanimambo! Ďakujeme!

Sestra Felismina SAMBU
Vizitátorka

Február 2001

O b s a h

ŽIVOT SPOLOČNOSTI

- Byť novým stvorením
- Autenticnosť a kontakt s mládežou
- Otec Róbert P. Maloney, Generálny predstavený 1

- Obežník z 1. januára 2001
- Sestra Juana Elizondo, Generálna predstavená 9

- Konštitúcie
- Otec Fernando Quintano, Generálny direktor 12

AKTUALITY Z PROVINCÍÍ

- Provincia Marseille (Francúzsko)
- Návšteva Matky Juany Elizondo v Montolieu
(od 11 - 15. júla 2000). Jedna sestra z komunity 20

- Provincia Švajčiarsko – Turecko:
- Istanbul: Nemocnica Pokoja
- Stretnutie členov provinciálnej rady s "odborníkmi"
a priateľmi nemocnice (24. – 27. 10. 2000). S. Lujza Pittet .. 26

- Provincia Graz (Rakúsko):
- Zázrak na Bospore
- Znovuoživenie nemocnice Sv. Juraja v Istanbule (Turecko)
(25. – 26. 11. 2000). Sestra Christa Bauer 31

SVEDOK VINCENTSKEJ RODINY

- Alžbeta Bayley Setonová – Žena poslania
- 2. časť: Setónska duchovnosť
- S. Betty Ann McNeil, archivárka, prov. Emmitsbourg (USA) 34

SVEDECTVO

- Provincia Mozambik:
- Náš Boh je Boh Prozreteľnosti, Boh Predvídavosti
- Sestra Felismina Sambu, vizitátorka 46